

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *b. b.*
Cím: *A Pesti Chevra Kadisa*

Hely

Idő

'1919'

Személy

Forrás: *Népszava*

Helyezés

Bp.

(Hely)

1919. XI. 28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest főváros házi nyomdája 1919.

A Pesti Chevra Kadisa.

*
A szereteteházból szanatóriumot csinálnak. — Az Aggok Otthonából elküldték a „rosszhírű” rokonokat. — A temetőben kiássák a holtakat.

Már számtalan esetben megirtuk, hogy nem ismerünk különbséget keresztény és zsidó klerikalizmus között. Ha az önös egyházi érdekek úgy kívánják, mind a kettő tulszji magát a tetszetős és köztudatban élő jámbor tanításokon. Hogy ez alkalommal a Pesti Chevra Kadisa szímfalak mögötti működését ismertetjük meg olvasóinkkal, azt nem azért tesszük, hogy a ma divatos politikai kurzus nyomába lépjünk, hanem azért, mert ez a zsidó klerikális egyesület nem úgy teljesíti hivatását, mint ahogy az alapítókkal szemben vállalt kötelezettsége megkövetelné.

Allításainkat az alábbi tudósítással igazoljuk:

A Városliget mögött levő Amerikai-uton van a Pesti Chevra Kadisa Szeretetháza. Nyugodt lélekkel elmondhatja az ember, hogy ez a szereteteház a legmodernebb és a legpáratlanabb ilyenmü intézmény a fővárosban. Ragyogó tisztaság mindenfelé, kényelmes ágyak, nagyszerü berendezések, gondos ápolás és elsőrangú élelmezés. És ami a legföltünőbb a mai nyomorúságos szénviszonyok mellett, a kórtermek jól vannak fűtve. Az intézet gondnoka mindent megmutat. Sorra vezet a kórtermeken, kérdésünkre készségesen felel. Megkérdézzük, igaz-e az, hogy a Chevra szereteteházát szanatóriummá akarja átalakítani?

A gondnok a következőket mondja:

— Ebben a formában nem felel meg a valóságnak az az állítás. Ugyanis a Chevra elhatározta, hogy a szereteteház második emeletén magánkórházat állít föl fizető betegek számára, hogy így az első emeleten ápoltt gyógyíthatalan betegek fordított költség megtérüljön. A Chevrának eddig a legfőbb jövedelme a temető volt. Az eladott díszhelyekből szerezte be azt a pénzt, amelyet a jótékony intézményekre költött, most azonban a főváros rendeletileg szabja meg a sírhelyek árát, amely intézkedés súlyos anyagi veszteséget jelent.

A Chevra üzleti okoskodása a maga szempontjából helyes volna, de azt hisszük, hogy azok, akik alapítványokat tettek a szereteteházban ápolásban részesülő gyógyíthatatlan betegek részére, valószínűen nem azért tették ezt, hogy az itt elhelyezett *gyógyíthatatlan betegek megrövidítésével* hozza be a Chevra Kadisa a temetőben elmaradt hasznot.

A Chevra Kadisa a kegyeletsértéstől sem riad vissza, ha a gazdasági mérleg úgy kívánja. A proletárdiktatura idején ugyanis azt a rendeletet hozták, hogy a temetőben nincs díszsírhely, mindenkit odatemetnek, ahol hely van. Így megtörtént bizony, hogy a gazdag hadseregszállító mellé szegény koldusok kerültek a temetőbe. A Chevra Kadisa, hogy megmentse a sírhelyekből származó jövedelmét, az első helyekről kialsatta a holttesteket és a temető végében helyeztette el. Ezzel megvédte ugyan a gazdag zsidók vagyoni előnyét, ellenben megzavarta a holtak nyugalalmát, amiért, úgy tudjuk, a Jehova haragudni szokott. Nem is csodáljuk, ha haragszik rájuk. *b. b.*